

Justitsministeriet. Og selvfølgelig deltog også Skov- og Naturstyrelsen og Danmarks Miljøundersøgelser i arbejdet.

Gruppen fik til opgave i et kommissorium at vurdere, om der inden for de gældende retlige rammer er behov for en ændret detailregulering. Er der f.eks. behov for ændring af bekendtgørelser, eller er der behov for nye vejledninger eller mere rådgivning på området? Arbejdsgruppen blev også bedt om at komme med anbefalinger til løsning af eventuelle problemer, som de måtte kortlægge.

Arbejdsgruppen har lige afleveret sin rapport til Vildtforvaltningsrådet, som har sin første drøftelse af arbejdet præcis i dag, nærmest mens vi står her og taler. Rådet forventes at tage endelig stilling til rapporten på sit næste møde, og det skal finde sted den 31. marts.

Først derefter får jeg en udtalelse til brug for min vurdering af, om der er behov for ændringer af de regler, vi har om indfangning, udsætning og jagt på fasaner, agerhøns og gråænder. Derfor kan man sige, at det forslag, vi har til behandling i dag, har en lidt dårlig timing, for det grundlag, som vi skal forholde os til, får vi altså først om et par måneder.

Jeg ved, at arbejdsgruppens rapport er sendt over til Folketinget, og Vildtforvaltningsrådets udtalelser og min vurdering af behovet for eventuelle ændringer vil naturligvis også til sin tid blive tilstillet Folketinget.

Men jeg tror godt, man allerede nu kan sige, at det er temmelig sandsynligt – det er jo det, der foreslås i forslaget – at en afvikling af den mangeårige praksis for opdræt og udsætning af fugle ville kunne føre til et øget jagttryk på den naturlige bestand af fasaner, agerhøns og gråænder og på andre vildtarter, et jagttryk, som selv den mest ambitiøse pleje- og genopretningsplan for den danske natur næppe ville kunne kompensere for. Det er Danmark simpelt hen for tæt befolket til.

Når det er sagt, så lad mig gøre opmærksom på den omfattende indsats, der gøres for at beskytte og forbedre vores natur og skabe bedre vilkår for den vilde fauna, herunder de jagtbare fugle. Lov om jagt- og vildtforvaltning har det som et af sine formål at sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder, f.eks. gennem oprettelse af egentlige vildtreservater – dem har vi oprettet næsten 100 af, i alt 330 kvadratkilometer – og ved i øvrigt at beskytte vildtets eksisterende levesteder og skabe nye, som det bl.a. gøres gen-

nem en række støtteordninger til vildtplantninger og til etablering af vådområder.

Jeg kan også nævne udpegningen af natur 2000-områderne efter EU's fugle- og habitatdirektiver. Her er der også sat et omfattende arbejde i gang, som skal resultere i mål og planer for deres naturtilstand og de konkrete indsatser, som der måtte være behov for.

Sammen med de kystnære områder og de beskyttede naturtyper uden for natur 2000-netværket betyder det, at ca. 15 pct. af Danmarks areal under en eller anden form er naturbeskyttet.

Samtidig fortsætter skovrejsningen. Lige nu har Miljøministeriet aftale om at rejse ny statskov på mere end 8.500 ha rundtomkring i landet, og dertil kommer den private skovrejsning.

Også naturgenopretningen fortsætter. I de seneste 20 år er der genskabt mere end 25.000 ha med naturområder, og regeringen har afsat 200 mio. kr. ekstra til en særlig vand- og naturindsats frem til 2008, og som det vil være forslagsstillerne bekendt, er vi ved at forberede en endnu mere betydelig indsats derudover i de kommende år.

Med andre ord: Naturpleje og naturgenopretning, der også gavner vildtet, er allerede en integreret del af vildtforvaltningen i Danmark.

Hvis jeg må kommentere den anden del af forslaget, det her med at begrunde et forslag om afvikling med en eventuel risiko for spredning af sygdomme i naturen og til husdyr og fjerkræbrug eller til mennesker, så må jeg sige, at det synes jeg savner sagligt belæg.

Fødevarestyrelsen, som er ansvarlig for det område, har i hvert fald klart oplyst, at man ikke for tiden finder det nødvendigt med et generelt forbud mod opdræt af vildt med henblik på udsætning, og den henviser til, at veterinærlovgivningen gør det muligt at håndtere de risici, der er for spredning af sygdomme til fjerkræbesætninger og derigennem til mennesker, herunder gennem udstedelse af nye bekendtgørelser, hvis trusselsniveauet skulle gå hen at stige.

Kl. 14.55

Ministeren for familie- og forbrugeranliggender offentliggjorde den 13. oktober sidste år en handlingsplan mod fugleinfluenza, der f.eks. indebærer nye regler for opdræt af vildænder, hvor der bliver forbud mod samtidigt opdræt af hønsefugle på ejendommen, påbud om rengøring og desinfektion af udstyr og materiale, der har været anvendt til opdrættet, og krav om, at vildællinger dokumenteres fri for fugleinfluenza, før de må sælges. Det sidste krav er faktisk